

прокласти шлях до стійкого пенсійного майбутнього. Стале публічне управління пенсійним забезпеченням є не лише фіскальним імперативом, але й свідченням прихильності держави до добробуту громадян.

Список використаних джерел

1 Населення України. Демографічні тенденції в Україні у 2002-2019 рр. : кол. моногр. / за ред. О. М. Гладуна; НАН України, Ін-т демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи. Київ, 2020. 174 с.

2 Круглов В. Державна політика трансформації ринку праці: виклики цифрової епохи. *Науковий вісник: Державне управління*. 2021. № 1(1(7)). С. 140–161. DOI: [https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-1\(7\)-140-161](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-1(7)-140-161).

Костіна В. В., Круглов В. В.

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ ЯК ФАКТОР ЗБАЛАНСОВАНОГО ТА СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

STRATEGIC REGIONAL DEVELOPMENT MANAGEMENT AS A FACTOR OF BALANCED AND SUSTAINABLE ECONOMIC GROWTH

Стратегічне управління регіональним розвитком є фундаментальним інструментом для формування економічної траєкторії територіальних утворень. Цей підхід передбачає систематичну розробку та реалізацію планів, політик та ініціатив, спрямованих на сприяння сталому та збалансованому економічному зростанню в регіонах. Значення стратегічного управління в регіональному розвитку полягає в його здатності спрямовувати економічне зростання на гармонійний і сталий шлях. Сприяючи формуванню довгострокового бачення, налагодженню співпраці між зацікавленими сторонами, оптимізації розподілу ресурсів та адаптації до мінливої динаміки, стратегічне управління стає потужною силою, що концентрує зусилля у сфері розвитку. Розуміння різних

аспектів стратегічного управління регіональним розвитком має вирішальне значення для політиків, науковців і державних службовців, які прагнуть зорієнтуватися в складнощах регіонального розвитку та зробити свій внесок у загальне процвітання та стабільність регіонів.

Стратегічне управління регіональним розвитком ґрунтується на фундаментальних принципах, якими керуються при плануванні, реалізації та оцінці ініціатив розвитку в межах певної адміністративної одиниці. Перш за все, важливим є створення довгострокового бачення та комплексного стратегічного плану розвитку для регіону. Таке бачення окреслює бажаний майбутній стан, дозволяючи зацікавленим сторонам ефективно спрямовувати свої зусилля та ресурси.

Крім того, надзвичайно важливим є залучення зацікавлених сторін з різних сфер, таких як державні органи, місцеві громади, бізнес та неурядові організації. Співпраця сприяє формуванню почуття причетності та гарантує, що різні точки зору та досвід сприяють прийняттю обґрунтованих рішень [1]. Оптимізація та розподіл ресурсів є ще одним принципом, який наголошує на ефективному використанні наявних ресурсів для підтримки ініціатив, що відповідають стратегічним цілям регіону.

Нарешті, ключовими є адаптивність і гнучкість. Враховуючи мінливий характер соціально-економічної динаміки, надзвичайно важливою є здатність реагувати на зміни та безперешкодно коригувати стратегії для вирішення нових викликів або використання нових можливостей. Прийняття вказаних принципів закладає основу для ефективного стратегічного управління, спрямовуючи регіональний розвиток на траєкторію збалансованого та сталого економічного зростання.

Стратегічне управління регіональним розвитком використовує різні механізми та підходи для забезпечення сталого та збалансованого економічного зростання в межах певних адміністративних територій. Диверсифікація економіки є фундаментальним підходом, спрямованим на зменшення залежності від однієї галузі чи сектору. Розвиваючи різноманітні види

економічної діяльності, регіони можуть підвищити стабільність і стійкість до економічних змін.

Інвестиції в критичну інфраструктуру є ще одним важливим механізмом, який забезпечує регіони необхідними транспортними, енергетичними та технологічними об'єктами для підтримки зростання бізнесу та підвищення загальної якості життя. Інновації та впровадження технологій є важливими компонентами, що сприяють інтеграції передових технологій для підвищення продуктивності, конкурентоспроможності та стійкості в різних галузях.

Поєднання різних механізмів і підходів, інтегрованих та адаптованих до конкретного контексту регіону, розширюють можливості стратегічного управління регіональним розвитком для спрямування економічного зростання у збалансованому та сталому напрямку. Це дозволяє регіонам адаптуватися до мінливих економічних ландшафтів і сприяти довгостроковому процвітанню.

Збалансоване економічне зростання є ключовою метою для регіонів, які прагнуть сталого та справедливого розвитку в різних секторах. Диверсифікація економіки відіграє ключову роль у зменшенні ризиків, пов'язаних з надмірною залежністю від однієї галузі. Заохочуючи поєднання різних галузей і видів діяльності, регіони можуть забезпечити стабільність і стійкість перед складнощами економічних коливань. Не менш важливими є інвестиції в інфраструктурні проєкти. Адекватна транспортна, енергетична та технологічна інфраструктура необхідна для підтримки різноманітної економічної діяльності та зв'язку регіонів зі світовими ринками. Крім того, сприяння інноваціям та впровадженню технологій має важливе значення для підвищення продуктивності та конкурентоспроможності в різних секторах [2].

Стале економічне зростання передбачає сприяння економічному прогресу з урахуванням збереження довкілля та добробуту нинішнього та майбутніх поколінь. Для досягнення цього необхідний комплексний і стратегічний підхід. Перш за все, важливим є включення принципів сталого розвитку в політичні документи. Це передбачає просування екологічно чистих практик, відповідальне управління ресурсами та інтеграцію відновлюваних джерел

енергії.

Крім того, інвестиції у сталі технології та практики мають вирішальне значення для зменшення вуглецевого сліду та мінімізації деградації довкілля. Наголос на моделях циркулярної економіки, які надають пріоритет переробці та зменшенню відходів, сприяє створенню більш стійкої економічної системи. Крім того, створення стимулів для екологічно відповідальної поведінки в галузях і громадах може сприяти сталому зростанню. Податкові пільги, гранти та субсидії на впровадження «зелених» технологій та сталих практик мотивують підприємства до екологічно свідомої діяльності [3]. Сприяння соціальній справедливості та інклюзивності є невід'ємною складовою сталого розвитку. Забезпечення справедливого розподілу благ економічного зростання та уваги до вразливих верств населення сприяє створенню більш сталого та справедливого суспільства.

Просуваючи сталі практики та стратегії на всіх рівнях суспільства, регіони можуть досягти економічного зростання, яке буде не лише процвітаючим, але й екологічно та соціально стійким у довгостроковій перспективі.

Стратегічне управління регіональним розвитком є основою для досягнення збалансованого та сталого економічного зростання в регіонах. Комплексний підхід, що ґрунтується на таких ключових принципах, як довгострокове бачення, співпраця із зацікавленими сторонами, оптимізація ресурсів та адаптивність, слугує каталізатором для сприяння всебічному розвитку. Диверсифікуючи економічну діяльність, інвестуючи в критично важливу інфраструктуру, сприяючи інноваціям та розвитку освіти, регіони можуть досягти збалансованого економічного зростання. Інтеграція принципів сталого розвитку в стратегічне управління дозволяє забезпечити екологічно відповідальний розвиток, гарантуючи, що економічний прогрес не ставить під загрозу потреби майбутніх поколінь. Досягнувши гармонійного балансу між економічним зростанням, соціальною справедливістю та екологічною сталістю, регіони можуть створити стійкі та процвітаючі громади.

Отже, стратегічне управління регіональним розвитком відіграє ключову роль у формуванні майбутнього територіальних утворень. Політичні лідери, зацікавлені сторони та громади повинні співпрацювати та інвестувати в сталі стратегії, щоб стимулювати економічне зростання, яке охоплює сьогоденні потреби та водночас формує майбутні підвалини для нащадків. Ефективне застосування принципів стратегічного управління, безсумнівно, прокладе шлях до більш збалансованого та сталого економічного зростання.

Список використаних джерел

1 Круглов В. В., Стадник В. В. Державно-приватне партнерство як інструмент регіонального розвитку. *Теорія та практика державного управління*. 2017. №. 2. С. 78–84.

2 Круглов В. В. Стратегічний розвиток держави на основі впровадження інноваційно-інвестиційної політики. Інноваційні підходи до розвитку управління: монографія. Заг. ред. д-ра екон. наук, професора Н. Е. Аванесової. Харків: ФОП Мезіна В. В., 2022. С. 7–48.

3 Європейський зелений курс: можливості та загрози для України». Аналітичний документ. Ресурсно-аналітичний центр «Суспільство і довкілля», 2020. 74 с.

Краснобай О. С., Терещенко Д. А.

*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПОНЯТІЙНО-КАТЕГОРІАЛЬНОЇ СКЛАДОВОЇ СУТНОСТІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE CONCEPTUAL AND CATEGORICAL COMPONENT ESSENCE OF YOUTH POLICY

Молодь є важливим і потенційним інтелектуальним ресурсом українського суспільства. Одним із пріоритетів у розбудові прогресивної та передової країни є ефективна національна молодіжна політика. Україна мала